Cântare de laudă la Sfânta muceniţă Hristina

(24 iulie)

Sfintele muceniţe Hristina (Cristina) (13 martie/18 mai şi 24 iulie):

https://www.academia.edu/42878792/Sfintele_muceni%C5%A3e_Hristina_Cristina_13_martie_18_mai_%C5%9Fi_24_iulie_

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-muc-hristina-249979842/steaemy1/sf-muc-hristina-249979842

https://archive.org/details/sf.-muc.-hristina

***

Slăvita muceniţă, fecioara Hristina,
Mireasă aleasă a lui Hristos,
Duşman cel mai mare vieţii ei
Pe tatăl ei l-a avut,
Cel care a străpuns-o cu ascuţişuri de fier.
«fiică a mea nu te voi mai numi!»

Astfel grăi tatăl, iar fiica răspunse:
“Eu pe tine nu te urăsc,

deşi eu lui Hristos mă-nchin,
Iar tu lui Satan.
În tine eu nu văd nici tată, nici prieten.
Tu nu mă mai chemi fiică, iar eu bucuroasă sunt.
Domnul mi-e mie tată, El e dulceaţa mea!"

Răcnind ca o fiară, tatăl porunceşte
Slugilor lui torturarea fiicei.
Aceştia o zgârie cu unghii de fier.
Carnea trupului cade fâşii la picioarele muceniţei,
Rană după rană, fără loc sănătos.
Cu mâna ei muceniţa bucată din trup îşi ia
Şi cu ea loveşte pe tată în necurata lui faţă:
«Mănâncă, Urbane, mănâncătorule de carne,
Mănâncă, păgâne, al fiicei tale trup!»

În acea noapte Urban sufleul şi a dat,
Şi-n iad şi l-a unit cu al Satanei.

Hristina a chinuit şi sângele şi a vărsat,
Biruitoare ieşind asupra duşmanilor şi lumii.

Fecioara Hristina, muceniţă slăvită,
Preaslăvitu-s-a veşnic de către Hristos.

****

Hristina s-a născut în cetatea Tirului. Ea fost fiica lui Urban, reprezentantul imperial al acelei cetăţi, şi închinătorul la idoli. Nu se cunoaşte cauza sau împrejurarea prin care părinţii cei păgâni au dat acest nume fiicei lor, însă el a conţinut în sine taina vieţii copilului, care avea să devină o mare următoare şi muceniţă a lui Hristos.

Până la vârsta de unsprezece ani Hristina nu a cunoscut nimic despre credinţa creştinilor. Când a ajuns la această vârstă însă, tatăl ei a închis-o să locuiască într-un turn foarte înalt, în scopul de a o proteja de ochii lumii, deaoarece Hristina era neobişnuit de frumoasă.

Planul tatălui era să o ţină pe fiica lui în acel turn până avea să împlinească vârsta deplină a majoratului. El a înzestrat-o în acel turn cu toate cele de trebuinţă şi cu

tot confortul: slugi, obiecte de aur şi argint, idoli cărora să li se închine şi să le aducă jertfe în fiecare zi.

Cu toate acestea, sufletul Hristinei se simţea trist în atmosfera izolată şi idolatră a turnului. ***Ea privea în fiecare zi pe fereastră, observând soarele şi frumuseţea nespusă a naturii ce strălucea la lumina zilei, şi de asemenea în fiecare noapte, când se minuna de frumuseţea constelaţiilor. Prin aceste contemplări de noapte şi zi, Hristina a ajuns să creadă tare întru Unul şi Singurul Dumnezeu, şi aceasta numai prin însetarea şi raţiunea sufletului ei.***

Iar Domnul Cel Multmilostiv, văzând însetarea şi flămânzirea ei după adevăr, a trimis pe îngerul Său la mireasa lui Hristos, care a învăţat-o toate cele de trebuinţă şi pe deplin despre tainele dumnezeieşti.

Atunci Hristina a dărâmat la pământ idolii cu care o înconjurase tatăl ei, stârnind astfel furia lui animalică. Acest tată a dus-o pe fiica lui la judecată, şi a poruncit torturarea ei. El apoi a aruncat-o în închisoare, intenţionând să o decapiteze a doua zi.

Dar în acea noapte Urban, care până atunci fusese complet sănătos, şi-a dat necuratul lui suflet şi s-a pogorât în moarte mai înainte ca să-şi poată omorî fiica.

După aceasta, doi trimişi imperiali, Dion şi Iulian, au continuat torturarea fecioarei, însă ***curajul nemaipomenit şi uimitoarea răbdare a Hristinei, împreună cu minunile pe care le lucra Dumnezeu prin ea, au întors mult popor din Tir la Sfânta Credinţă***, în timp ce Hristina era torturată bestial, Dion deodată a căzut mort în mijlocul poporului.

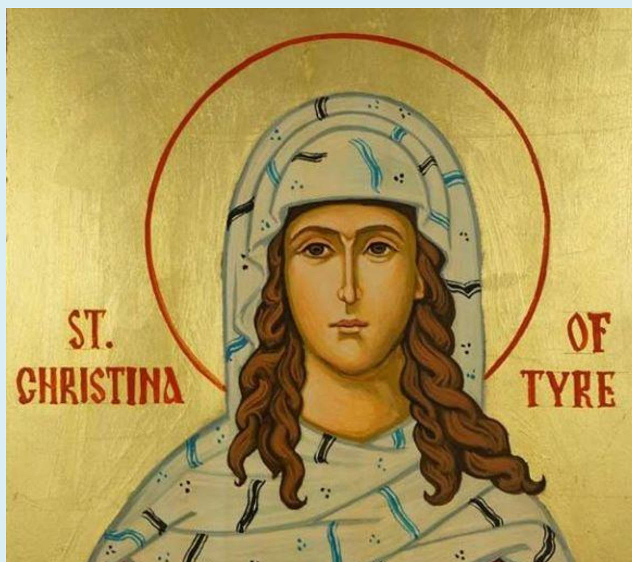
Succesorul lui Dion, Iulian, i-a tăiat Hristinei sânii şi limba. Muceniţa a scuipat limba ei tăiată în figura lui Iulian, care a orbit pe loc.

Muceniţa a luat atunci moartea prin sabie, dar ea vie este şi acum în împărăţia nemuritoare a îngerilor.

Sfânta mare muceniţă Hristina a luat mucenicia cu cinste în veacul al treilea.

(Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida)

Canonul Sfintei muceniţe Hristina

Troparul: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Sfânta Hristina, strigă cu mare glas: pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-mă mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte Doamne sufletele noastre.

Cântarea I

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucură-te purtătoare de chinuri, prea lăudată Sfântă Hristina, care te-ai arătat muceniţă Mântuitorului nostru Hristos şi ai părăsit toată rătăcirea şi necredinţa cea părintească.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând pe vrăjmaşul surpat şi zăcând înaintea picioarelor pruncei purtătoare de chinuri, să dăm toţi laudă Mântuitorului, cel ce o a arătat pe ea purtătoare de biruinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Dorit-ai să vezi curat podoaba cea frumoasă a Mirelui tău, curată; pentru aceeea te-ai înfrumuseţat pe tine cu dumnezeieştile chinuri, ceea ce eşti purtătoare de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Zămislit-ai pe Cuvântul Tatălui Cel unit cu trupul cel din tine după al Său Ipostas. De Acesta dorind Sfânta Hristina, a câştigat lauda muceniciei.

(Cântarea a II-a lipseşte din toate canoanele, căci Sfinţii părinţi au rânduit să ne aducem astfel aminte de căderea cetei îngereşti care l-a urmat pe satana)

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întinzându-ţi ochii şi cugetul la cer, mărită, prin mijlocirea zidirilor ai cunoscut pe Ziditorul tău.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Credinţa în Dumnezeu o ai avut bogăţie nerăpită, pentru aceea ai părăsit sărăcia idolilor, cinstită fericită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Tu, muceniţă, fiind cumplit legată de lemn şi suferind schingiuiri cântai laudă de mulţumire lui Hristos - Făcătorului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Alinează-mi tulburarea cugetului, curată stăpână, încetează toată întristarea sufletului meu, ceea ce ai născut pe Hristos.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne. Tu eşti lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndulcindu-te de dumnezeieştile priviri ale Mirelui tău, muceniţă cea cu numele lui Hristos şi uitându-te la frumuseţile Lui, te desfătai cu bătăile.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind legată pe roată, muceniţa a strigat: Mărescu-Te pe Tine, Doamne, şi slăvesc numele Tău, al Celui ce faci puternici pe cei ce Te doresc pe Tine.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lipitu-m-am de urma Ta, Hristoase, fiind rănită de dorirea dragostei Tale; ci arată-mă purtătoare de biruinţă, strigai, muceniţă, când erai supusă la chinuri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Nesuferind dragostea ta cea către Hristos, Sfântă Hristina, ticălosul tău tată cel fără Dumnezeu, cumplit te îngrozea cu felurite chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Slăvitul între prooroci, Sfântul Isaia, toiag te-a numit odinioară, care ai odrăslit pe Domnul, Născătoare de Dumnezeu, Maică pururea fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dis de dimineaţă strigăm Ţie, Doamne, mântuieşte-ne pe noi; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe una ce te-ai făcut înger în trup, muceniţă, îngerii cei cereşti te hrăneau pe tine cu hrană cerească.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu te-ai lepădat de Piatra vieţii, Sfântă muceniţă Hristina; pentru aceea legându-te de piatră vrăjmaşii te-au aruncat în apă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Răpitu-te-ai către înălţime, zburând ca o turturea, cu aripile dumnezeiescului Duh şi te-ai odihnit la Ziditorul tău.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Înviază-mă pe mine cel ce sunt mort prin păcate, Fecioară prea curată, ceea ce ai născut Viaţa cea fără de păcat.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndulcitu-ţi-s-a inima de dulceţile Doritorului tău preadulce, purtătoare de chinuri. Şi alergând către mirosul patimilor Lui, strigai: Mă îndulcesc trăgându-mă de dorirea Ta, Împărate al tuturor şi pentru dragostea Ta sunt junghiată.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzându-te tatăl tău, muceniţă, că iubeşti pe Tatăl ceresc, a arătat către tine minte de închinător la idoli şi te-a supus la chinuri de multe feluri, că nu şi-a cunoscut păgânul hotarele firii sale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Ca un crin şi ca un trandafir cu miros dulce ai înflorit în văile mucenicilor, picurând dar de mir făcut cu miresme şi ai înmiresmat inimile credincioşilor, cinstită muceniţă cea cu numele lui Hristos, ceea ce eşti părtaşă sfinţilor îngeri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Înţelegând grăitorii de Dumnezeu proorocii adâncimea tainei tale, Fecioară, fiind luminaţi mai înainte de dumnezeiescul Duh, prooroceşte au vestit de mai înainte că aveai să fii cu adevărat Maică a Stăpânului tuturor.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul, şi Lui voi spune scârbele mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog : Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dă-ruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Porumbiţă cu chip de lumină te-ai cunoscut, având aripi de aur, şi către înălţimea cerurilor ai sosit, cinstită Sfântă Hristina. Pentru aceea săvârşim, mărită, prăznuirea ta, închinându-ne cu credinţă raclei moaştelor tale celor sfinte, din care izvorăşte tuturor cu adevărat dumnezeiască tămăduire sufletelor şi trupurilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat cântând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împreunându-te cu focul cel vâlvâietor, lăudai pe Făcătorul de bine al tuturor, Care a răcorit inima ta, cântând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind să dobândeşti numai pe Dumnezeu, n-ai purtat grijă de mădularele care ardeau în văpaie, nu te-ai lepădat de Hristos, fecioară, ci cântai: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cu ploile sângiurilor tale ai secat râurile nebuniei idoleşti; şi acum, revărsând, noianuri de tămăduiri, potoleşti văpaia patimilor, sfântă fecioară muceniţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu dumnezeiasca ta zămislire, trecând peste legile firii, Fecioară, mai presus de fire ai născut pe Dumnezeu, grăind: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeiască ocârmuire nevătămată ai trecut marea cea cu valurile supărărilor şi ale chinurilor, înecând pe şarpe în adâncimea chinurilor tale, sfântă muceniţă. Pentru aceasta ai ajuns la limanurile fără de valuri ale Raiului, grăind: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Omorât-ai pe şarpele cel cumplit, cu lupte de viaţă; şi cu cântările rugăciunilor tale ai adormit fiarele cele sălbatice şi ai rămas fără de vătămare de ele, Sfântă Hristina, cântând Ziditorului: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu

Prin cuvânt viu ai sculat pe cel omorât de muşcăturile şerpilor celor otrăviţi, muceniţă purtătoare de chinuri, căci Dumnezeu, cel ce a ascultat rugăciunile tale, Sfântă Hristina, a călcat moartea prin dumnezeiasca Sa îngropare, către care neîncetat grăieşti: Preoţi binecuvântaţi, popoare preaînălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce eşti ajutătoare tare a credincioşilor, pururea Fecioară, mântuieşte-mă de înşelăciunea vicleanului balaur, care mă vrăjmăşeşte cumplit şi se sileşte să mă smerească (nimicească, n.n.). Că tu eşti îndreptare nerătăcită celor ce nădăjduiesc întru tine şi care cântă neîncetat: Popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Irmosul: De şapte ori cuptorul chinuitorul caldeilor l-a ars nebuneşte pentru cinstitorii de Dumnezeu. Dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Mântuitorului a grăit: Tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărul Născătoare...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind luminată şi strălucind cu podoabele muceniciei, te-ai învrednicit a vedea pe Mirele tău, Sfântă Hristina, muceniţă mult-pătimitoare.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Frumoasă este podoaba pe care ţi-a dăruit-o Hristos, cel ce întrece pe toţi cu frumuseţea şi te-a învrednicit de cămările cele cereşti.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împreunatu-te-ai (Alăturatu-te-ai, n.n.) cu cetele cele fără de trup, mărită, şi ai fost rânduită cu adunarea nevoitorilor; roagă pentru noi pe Cel cu totul îndurător.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pomenirea ta, Sfântă Hristina, luminând pe cei ce te cinstesc pe tine, mai luminată decât soarele s-a arătat cu razele darurilor Duhului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Iubitoare de bine, Preasfântă Fecioară, îmbunătăţeşte sufletul meu cel înrăutăţit de păcate şi cu rugăciunile tale mă mântuieşte de văpaia cea veşnică.

Irmosul: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi, cei mântuiţi prin tine, cu cetele celor fără de trupuri slăvindu-te.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Ca un alabastru cu mir, sângele tău, cinstită, cu dragoste l-ai adus lui Hristos, Mirelui tău şi ai primit de la Dânsul răsplătire vrednică de laudă. Pentru aceea, ai luat darul tămăduirilor cu puterea Duhului şi ai izgonit toată tabăra demonilor, Muceniţă, mărită Hristina.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Preasfântă Fecioară, ceea ce eşti nădejdea creştinilor, roagă neîncetat pe Dumnezeu, pe care L-ai născut mai presus de gând şi de cuvânt, împreună cu cetele cele de sus, ca să ne dea nouă iertare de păcate şi îndreptare vieţii tuturor, celor ce cu dragoste şi cu credinţă te prea slăvesc pururea.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Mieluşeaua cea neîntinată văzând pe Mielul şi Păstorul mort Spânzurat pe lemn, tânguindu-se zicea, văitându-se ca o maică: cum voi suferi pogorârea Ta cea mai presus de cuvânt, Fiul meu şi patimile cele de bunăvoie, Preabunule Dumnezeu?

Bucură-te, Sfântă mare muceniţă Hristina!